

ДВОРЕЦЪ МОНСЕНИГО

Casa di Lord Byron

Потъватъ въ тихитѣ води основитѣ, отъ влагата зелени,
и маршътъ на годинитѣ е мраморнитѣ стѣпала изтрилъ,
но името му ще пребже — сплетено съсъ името на гения,
тукъ нѣкога живѣлъ, и страдалъ, и се веселилъ.

Отеквали и глѣхнѣли неравнитѣ му стѣпки, отразени
въвъ тѣзи зали мраморни, окичени по старъ ломбардски стиль,
и привечерь, на тѣсния балконъ бѣлѣлъ, съ царствено смирение,
къмъ северъ устременъ, божествениятъ му профилъ.

А долу сж минавали една следъ друга чернитѣ гондоли,
и често се подигалъ крайчеца на златотканитѣ реси,
и не една ржка лилейна блесвала заголена,

и не една венецианка — съсъ златисто-огнени коси,
прекрасна — мамѣла къмъ приказната нощъ загадъчния лордъ,
изгнанника, разочарования Чайлдъ Харолдъ.